

Lukáš 8 Podobenství o rozsévači Potom Ježíš procházel městy a vesnicemi, přinášel radostnou zvěst o Božím království. Dvanáct učedníků bylo s ním, a také některé ženy uzdravené od zlých duchů a nemocí: Marie (zvaná Magdalská), z níž vyhnal sedm démonů, Jana, žena Chuzy, správce Herodova; Zuzana a mnohé jiné. Tyto ženy se staraly ze svých prostředků. Zatímco ve velkých zástupech přicházeli k Ježíši lidé z mnoha měst, mluvil k nim v podobenství: „Vyšel rozsévač rozsívat semeno. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci přilétli a sezobali je. Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je. A jiné padlo do země dobré. Vzrostlo a přineslo stonásobný užitek.“	To řekl a zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Jeho učedníci se ho ptali, co má podobenství znamenat. On řekl: „Vám je dáno znát tajemství Božího království, k ostatním však jen v podobenstvích hovořím, ,aby hledíce neviděli; a slyšíce necháпали‘. Toto podobenství znamená: Semenem je Boží slovo. Podél cesty jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. Na skále to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyšeli; však v nich nezakořenilo. Věří jen nějaký čas, ale v čas pokušení odpadají. Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nedozrají. Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.“ Lampa na svícnu Nikdo přece nerozsvítí světlo	a nepřikryje nádobou ani je nedá pod postel. Ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo. Nic není skrytého, co jednou nebude zjeveno, a nic utajeného, co by se nepoznalo a nevyšlo najevo. Dávejte tedy pozor, jak slyšíte. Neboť kdo má, tomu bude dáno, kdo nemá, tomu bude odňato i to, co myslí, že má. Ježíšova matka a bratři Přišla za ním jeho matka a bratři, ale nemohli se k němu dostat pro zástup. Někdo mu oznámil: „Tvoje matka a bratři stojí venku a chtějí se s tebou setkat.“ On odpověděl: „Má matka a bratři jsou ti, kdo slyší slovo Boží a podle toho jedná.“ Ježíš utišil bouři Jednoho dne řekl Ježíš svým učedníkům: „Přeplavme se na druhý břeh jezera.“ Vstoupili na loď a odrazili od břehu. Jak se plavili, usnuli. Tu se snesla na jezero bouře s vichřicí, takže nabírali vodu a byli ve velkém nebezpečí. Učedníci přistoupili a probudili ho se slovy: „Mistře, Mistře,

zahyneme!“

On vstal
a pohrozil větru
a valícím se vlnám;
bouře ustala
a bylo ticho.
Kde je vaše víra?“
zeptal se svých učedníků.
Ve zděšení a úžasu
se ptali jeden druhého:
„Kdo to je?
Rozkazuje
větru i vodám
a poslouchají ho?“

Lukáš 9

Vyslání
Dvanácti
Ježíš svolal
svých Dvanáct,
dal jim sílu a moc
vyhánět všechny demony
a léčit nemoci,
poslal je
zvěstovat
Boží království
a uzdravovat.
A řekl jim: „Nic si neberte
na cestu – ani hůl, ani
mošnu, ani chléb, ani
peníze, ani dvoje šaty.
Do kteréhokoli domu
přijdete, tam zůstaňte
a odtud vycházejte.
A když vás někde
nepřijmou, odejděte z onoho
města a setřeste prach
se svých nohou
na svědectví proti nim.“
Vydali se na cestu,
chodili od vesnice k vesnici,
přinášeli všude
radostnou zvěst
a uzdravovali.
Tetrarcha Herodes
slyšel o všem,
co se dalo.
Ale byl překvapen,
poněvadž někteří
říkali, že Jan

vstal z mrtvých,
jiní, že se
zjevil Eliáš,
a jiní zase, že vstal
jeden z dávných
proroků.
Herodes řekl:
„Kdo to tedy je, že o něm
slyším takové věci?“
A přál si ho vidět.
Nasyčení
pěti tisíců
Když se
apoštolové navrátili,
vypravovali Ježíšovi,
co všechno činili.
Vzal je
s sebou
a odešli sami
do města Betsaidy,
ale zástupy to zpozorovaly,
šly za ním.
On je přijal,
mluvil jim o
Božím království
a uzdravoval ty,
kteří to potřebovali.
Schylovalo se k večeru.
Dvanáct učedníků přistoupilo
a řekli: „Propusť zástup,
ať jdou do
okolních vesnic
a dvorů opatřit si
něco k jídlu
a nocleh, protože jsme
zde na pustém místě.“
Ale on řekl svým
učedníkům: „Usaďte je ve
skupinách
asi po padesáti.“
Učinili to
a rozsadili je všechny.
Potom vzal těch pět chlebů
a dvě ryby,
vzhlédl k nebi,
vzdal díky
a nalámal je.
Pak je dával
učedníkům, aby je
předložili zástupu.

Všichni jedli a
nasytili se,
A učedníci sebrali
dvanáct košů
zbylých kousků
nalámaných chlebů.
Petrovo
vyznání
Když se Ježíš modlil
o samotě a jeho učedníci
byli s ním,
otázal se jich: „Za koho
mne zástupy pokládají?“
Oni odpověděli: „Někteří
za Jana Křtitele;
jiní za Eliáše
a někteří myslí,
že vstal jeden
z dávných proroků.“
„A co vy?“
ptal se.
„Za koho mne pokládáte vy?“
Petr mu odpověděl:
„Za Božího Mesiáše.“
Ježíš je důrazně varoval,
aby to nikomu neříkali.
A pravil jim:
„Syn člověka
musí mnoho trpět,
být zavržen
od starších, velekněží
i zákoníků,
být zabit
a třetího dne
vzkříšen.“
Všem pak řekl:
„Kdo chce
jít za mnou,
zapři sám sebe,
nes každého dne svůj kříž
a následuj mne.
Kdo by chtěl zachránit svůj
život, ten o něj přijde;
kdo však přijde o život pro
mne, zachrání jej.
Jaký prospěch má člověk,
který získá celý svět,
ale sám sebe ztratí
nebo zmaří?
Kdo se stydí

za mne a má slova,
za toho se bude stydět Syn
člověka, až přijde
v slávě své
i Otcově
a svatých andělů.
Říkám vám po pravdě,
někteří z těch, kdo tu stojí,
neokusí smrti,
dokud nespatří
království Boží.“
Proměnění na hoře
Za týden poté, co toto
Ježíš pravil, vzal
Petra, Jana a Jakuba
a vystoupil na horu,
aby se modlil.
A když se modlil,
nabyla jeho tvář nového
vzhledu a jeho roucho
bělostně
zářilo.
Dva muži, Mojžíš
a Eliáš, se zjevili
v slávě,
hovořili s Ježíšem.
Mluvili o cestě,
kterou měl
dokonat
v Jeruzalémě.
Petra a jeho druhy
obestřel těžký spánek,
ale když se probrali,
spatřili jeho slávu
i ty dva muže,
kteří byli s ním.
Jakmile se muži začali
od Ježíše vzdalovat, Petr
řekl: „Mistře, je dobré,
že jsme zde.
Udělejme
tři stany – jeden
tobě, jeden Mojžíšovi
a jeden Eliášovi.“
Než to dopověděl,
přišel oblak
a zastínil je,
a když se ocitli v oblaku,
zmocnila se jich bázeň.
A z oblaku se

ozval hlas: „Toto
jest můj
vyvolený Syn;
toho poslouchejte.“
Když se hlas ozval,
byl už
Ježíš sám.
Učedníci umlkli
a nikomu tehdy
neřekli nic o tom,
co viděli.